

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra Dorres Kat

Citation: Aakjær, Jeppe: "Vadmelsfolk ; Af Gammel Jehannes hans Bivelskistaarri ; Esper Tækki. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Vadmelsfolk ; Af Gammel Jehannes hans Bivelskistaarri ; Esper Tækki. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer07tom-shoot-idm140240949672192/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Vadmelsfolk ; Af Gammel Jehannes hans Bivelskistaarri ; Esper Tækki. - 1919

forsvinde om Hushjørnet. -- Det gav et Ryk i ham! Men hvad var det? Rødte Dorre hendes Vej! -- Kild slap Indfyringen og styrted ud ad Bagdøren. Men Død og saite Pine, var æ Kwind bleven vidløs! Løb hun ikke der nordpaa saa hurtig hendes Ben kunde bære hende, i Støvler, Sjal og det hele, og med en Bylt i den ene Haand! „Dorre! Dorre! Vil du se at komme hjem! Hører du ikke en raaber efter dig! -- Jamen har nogen da kjendt Mage til Kvindemenneske; rende sin Vej, naar en staar her og skal ha Brødet i Ovnem!“

Dorre var allerede langt uden for Hørevidden af Kilds Kalden. Hun blev ved at rende saa rask, hun kunde, henad Hedevejen, mens Sjølet flagred i Luften.

Fire Døgn efter kjørte Søren Stougaard og Datter atter op for Kilds Hyttedør; bag i Vognen laa der to Tønder Rug og en grønsaltet Flæskebøste. Dorre gled ned af Agestolen forbi Kild og ind i Stuen uden Ord; Kild bar de gode Gaver under Tag; hans Knæer krummed sig dobbelt under Byrderne, og hans Træskonæse strejfed hans Bukseben over Dørrinet.

Søren Stougaard sad under Kabudsen med det uigien- nemtrangelige Ansigt -- som bag et Gitter.

„Ja, tho Dorre kom jo hjem,“ sa han uden at dreje Hovedet.

„Naa, hun kom hjem?“

„Og nu har du hende jo saa igjen.“

„Ja; tho det ser a.“

Der gik en Tid. Saa sa Søren:

„Der bliver vist snart Forandring paa æ Vejro.“

„Ja, det kunde gjerne ligne for det,“ sa Kild.

Langsomt vendte Søren Stougaard Vognen med de tømte Sække.

Kort Tid efter begyndte Dorre at spytte Blod. Næste Foraar døde hun.

Mens hun laa paa Straa, afskar Kild med en Uldsaks hendes lange gule Fletning lige til Bunden.

Kilds Bismær udviste, at den vejed knap og nap halvandet Pund.

Deite stod Kild haardt paa, da han senere bortfusked Fletningen til Dorres nære Familie.